כ: ספק אכל חלב פרק רביעי כריתות

עין משפט נר מצוה

לא א מר"י פ"ז מהלכות שגגה הלכה ח:
לב ב מר"י פ"ז מהל' שגגות הלכה יג (וסה"מ מהל' שגגה הל"ין):
א ג מר"י פ"ו מהלכות מחלוקת לתורות הל' ג (וסה"מ ר"ל סימן מז מנין ה):
ב ה מר"י שם הל' ח:

מוסף רש"י

הבערה ללאו יצאת. שיהא כמלו לא תעשה כל מלאכה, חד הוכלתה מכללו ופרט הב לפי לפנמה ליתר לן שיהא בשיעת ר"ש כשאר מלאכות אלא מלאו אם למדו (פסחים ה: וכש"ל שבת ע ויבמות ו: ומנחות) דה. ושם סב.), לחלק יצאת. שלא תאמר הטעם מרבעה לפי תחנה מדת מלאכה כשהוא בשבת אינו חייב אלא אחת, הכל חד לפי חיבת כולנו אחד כולנו אחד. לפיכך פרט בה בסי עצמה לחקים אלה, מה הים מיוחדים וחייבין עליה לבפנה (פסחים ה: ובעיין מנחות כה. סב.) אלא תאמר אינו חייב אחת אלא אחת שבת בכל מלאכות, לכך יצאת הבערה מן הכלל לחלק, מה הבערה מיוחדת שהיא לפי מלאכה אינו חייב אלא אחת אף כל מלאכה ומלאכה ומלאכה ר"ל. מלאכה שאינה צריכה לגופה. כל מלאכה שאינה צריכה לגופה לחלקה מאלו הוי מלאכה שאינה צריכה לגופה, דבתנאי לא בשם לו ולא היה צריך לה. אלכך לפי מלאכה מחמשה היה בריש

תדרין עלך ספק אכל חלב

שיטה מקובצת

(א) סמוך הא דתניא: (ב) על תיבת אכל נרשם עליו קו לחווירות כי הוא יתר: (ג) דם עיקר. אין לפרש שעקר הסימנים ממקום חיכורן ראינה מחה בעיקר זה וכדפרש"י בחולין דהלכה לפשוה פסיני הוא ראין שחיטה מעלת בסימנים עקורים אבל טריפה לא הוי וא"כ לא הוי דם שהנשמה יוצאת כו ואין חייבין עליו אלא מידי בשחט בסימנין עקורים. הרא"ש ז"ל: (ד) דם הטחול דרם הלב. נקטיה הכא לפי שיש בהם רוב דם והנפש תלוי בו אע"פ אין חייבין עליו דדם האברים הוא. הרא"ש: (ה) דם ביצים הייני ביצי זכר דיש בהם ריבוי דם כדאמרי' בפ' גיד הנשה. הרא"ש ז"ל: דם חבגים. עי' ר"נ בתוספות פ' אע"פ חוס' בכורות (דף פב ע"ב) הרשב"א פי' מ"ז: (ו) ביצים דם שרצים. גליון כן כתוב בפ"י וכן גריס הרמב"ם: (ז) שיש בהן טומאה כלה וחמורה. וא"ת בעוף טמא מאי טומאה חמורה אית בה והרי אין נבלת עוף טמא מטמא בגדים ר"ל רצד עוף אית בה טומאה חמורה כגון נבלת עוף טהור וכן נמי צ"ל בהאי דקאמר ריש בה איסור והיתר דהייני קדים שחיטה ולאחר שחיטה ונבי בהמה טמאה מאי היתר יש בה לאחר שחיטה אלא שיש צד בהמה קתני ובהמה טהורה אית בה איסור והיתר מיהו קשה דאמר בסמוך אי מה בהמה דאינה כאם על הבנים אף עוף כו' מאי פרך הא איכא צד עוף דאינה כאם על הבנים דצריך לומר לפי מה דמקשה בסוף דוקא קתני ולא צד דהיה דהוי מצי למימרך לפי מה שהוא סובר דדוקא קתני דמה בהמה דיש בה טומאה קלה ושומאה חמורה אף עוף כו' לאפוקי עוף טמא דאין בה

(ח) [שבת ע. ופ"ג.] (ט) [שבת מח: ופ"ג.] (י) [בכורות מח: ובפאר כל המקומות לשיטת מהרר"ן.] (יא) [בכורות שם ובפאר כל המקומות לשיטת מהרר"ן.] (יב) [בכורות קב.] (יג) [ותוספתא דבכורות פ"ב ה"ח.] (יד) [בכורות שם.] (טו) [שם קב: ופ"ג.] (טז) [שם קב: ופ"ג.] (יז) [בכורות שם.] (יח) [שם קב: ופ"ג.] (יט) [בתוספות שיטת רש"י דנים ודם חבגים הן מוכרים ומוכנים.] (כ) [פסחים סה. ובחולין לב.] (כא) [ובלקוטי מר: לעיל ז. ותוספתא פ"ב ה"ח.] (כב) [לקמן כב.] (כג) [ר"ל בגדולים.] (כד) [ר"ל ומשאיר.] (כה) [ר"ב ר"ש שבת קכא: ד"ה דלמא ולכ"ה בתוס' יומא לד: ד"ה הנ"מ תוס' בכורות מ: ד"ה הנ"מ תוס' שבת מח: ר"ל מלאכתו.] (כו) [ר"ל דדבר.]

תורה אור השלם

1. וכל דם לא תאכלו בכל מושבותיכם לעוף ולבהמה:
ויקרא ז כו

הגהות הב"ח

(ה) בסשנה דדם עיקר ודם הקזה שהנפש יוצאה כו' ומי דם בילים דם דגים דם חגבים: (ב) גם' רש סבן לאיסור רישי בהן היתר יהן דמן כשר אף כל שיש בהן שומאה קלה ושומאה חמורה ריש בהן איסור ריש בהן היתר והן מין בשר אוציא דם מהלכי שתים שאין בהן טומאה קלה לוגלא דם בילים: (ג) ר"ש ר"ה אכל דם שחיטה מין ב"ל ותיבת בבהמה נמחק: (ד) ר"ה ומן דם ההקה שתנשש יוצאה:

רבינו גרשום

ראמר כר' חנינא ור' אלעזר בסתכרין לכבות את העליונות דהייגו לעזיר נפש. אמר ר' יוסיה עד כאן עד שתיגנו ר' יוחנן דבנפש שנו לא נתבלה טעמא של הלכה זו מים מיחייב ר' אלעזר שהים: אביי כר אבין ור' חנינא דאמרי תרוייהו כגון שנתכתין לכבות ולהבעיר. חייב שהים ת"ק דלא מחייב אלא חדא סבר לה כר' יוסי דאמר הבערה ללאו יצאת ולא לחטאה: ור' אליעזר סבר לה כר' נתן דאמר לחלק יצאת. וחייב עליה חטאת. ואיש דאמרי ע"כ לא נתבלה טעמא של הלכה זו עד שפירשוה אביי כר אבין ורב חנינא בר אבין: רבא אמר להקדים איכא בינייהו. בין ר' שמעון לר' אליעזר בר' צדוק כגון שנתכתין לחקדים לכבות הלה ולכבה והבעיר בבת אחת ר' שמעון בן אלעזר סבר כיון דלא איתעבידא מחשבתיה דלא כיבה תחלה פטור מן הכיבה וחייב על הבערה ור' אליעזר בר' צדוק סבר דחייב שהים דנחי נמי דכיבה אקדומי לא מקדים אחורי נמי לא מאחר: כגון שנתכתין לכבות וכיבה והבעיר בהאליתן. ת"ק סבר לה כר' שמעון דאמר דבר שאין מתכוין פטור. כדתנן ר' שמעון אומר נזיר אדם מכוה וכו': ור' אלעזר סבר לה כר' יהודה דאמר דבר שאין מתכוין אסור. כדקאמר גבי בכור אפילו מת אין מקדיש לו אם הדם משיש דקסבר אפילו דבר שאין מתכוין אסור: הא דתניא חייב קסבר מלאכה שאינה צריכה לגופה חייב עליה. שדיהו של נחלים אינו אלא לעלות בשר רוח אע"פ שתתאר לצורך הימנה ולא לצורך עליה דרובערו חייב ואידך הנא סבר מלאכה שאינה צריכה לגופה פטור עליה ועוד שנעשנה הובערו: שליק שריתך

(ט) בסשנה דדם עיקר ודם הקזה שהנפש יוצאה ומי דם בילים דם דגים: (כ) גם' רש סבן לאיסור רישי בהן היתר יהן דמן כשר אף כל שיש בהן טומאה קלה ושומאה חמורה ריש בהן איסור ריש בהן היתר והן מין בשר אוציא דם מהלכי שתים שאין בהן טומאה קלה לוגלא דם בילים: (ג) ר"ש ר"ה אכל דם שחיטה מין ב"ל ותיבת בבהמה נמחק: (ד) ר"ה ומן דם ההקה שתנשש יוצאה:

תוספות הש"ס

(ח) [שבת ע. ופ"ג.] (ט) [שבת מח: ופ"ג.] (י) [בכורות מח: ובפאר כל המקומות לשיטת מהרר"ן.] (יא) [בכורות שם ובפאר כל המקומות לשיטת מהרר"ן.] (יב) [בכורות קב.] (יג) [ותוספתא דבכורות פ"ב ה"ח.] (יד) [בכורות שם.] (טו) [שם קב: ופ"ג.] (טז) [שם קב: ופ"ג.] (יז) [בכורות שם.] (יח) [שם קב: ופ"ג.] (יט) [בתוספות שיטת רש"י דנים ודם חבגים הן מוכרים ומוכנים.] (כ) [פסחים סה. ובחולין לב.] (כא) [ובלקוטי מר: לעיל ז. ותוספתא פ"ב ה"ח.] (כב) [לקמן כב.] (כג) [ר"ל בגדולים.] (כד) [ר"ל ומשאיר.] (כה) [ר"ב ר"ש שבת קכא: ד"ה דלמא ולכ"ה בתוס' יומא לד: ד"ה הנ"מ תוס' בכורות מ: ד"ה הנ"מ תוס' שבת מח: ר"ל מלאכתו.] (כו) [ר"ל דדבר.]

כגון שנתכוון לכבות ולהבעיר דתנא קמא סבר לה [ט]כר' יוסי דאמר הבערה ללאו יצאת ור' אליעזר ברבי צדוק סבר לה כרבי נתן דאמר הבערה לחלק יצאת רבא אמר כגון שנתכוון לכבות והובערו מאיליהן ותנא קמא סבר לה [כ]כרבי שמעון [א]דאמר דבר שאין מתכוון [ב]פטור ורבי אליעזר ברבי צדוק סבר לה כרבי יהודה דאמר דבר שאין מתכוון [ג]חייב [ד]תנו רבנן החותה גחלים בשבת להתחמם בהם והובערו מאיליהן תני חדא חייב ותני אידך [ה]פטור [ו]הדתניא חייב [ז]קסבר [ח]מלאכה שאינה צריכה לגופה חייב עליה והא דתנא פטור קסבר [ט]מלאכה שאינה צריכה לגופה פטור עליה:

הדרן עלך ספק אכל חלב

[י]**אכל** [יא]דם שחיטה בבהמה בחיה ובעוף בין טמאין בין טהורין דם נחירה (פ"ג) דם עיקור דם הקזה שהנשמה יוצאה בו חייבין עליו [יב]דם הטחול דם הלב [יג]דם ביצים [יד]דם חגבים [טו]דם התמצית אין חייבין עליו רבי יהודה מחייב בדם התמצית: **גמ'** [טז]ת"ר [יז]כל דם לא תאכלו שומע אני אפי' דם מהלכי שתים דם ביצים [יח]דם חגבים דם דגים הכל בכלל ת"ל לעוף ולבהמה מה עוף ובהמה מיוחדין [יט]שיש בהן טומאה קלה וטומאה חמורה ויש בהן איסור [כ]והיתר והן מין בשר אף כל שיש בהן טומאה קלה [כא]אוציא דם מהלכי שתים [כב]שיש בהן טומאה חמורה ואין בהם טומאה קלה אוציא

אכל דם שחיטה (נוהג) בו'. והקשה הר"י דבגמרא דרש מה בהמה חיה ועוף שמטמאין טומאה חמורה וטומאה קלה ועוף טמא אינו מטמא נגדים אבל הבליעה וא"כ אינו מטמא טומאה חמורה ומנלן דדמו אסור ור"ל דלמסקנא נימא דמפיק ליה בכלל ובפרנו וה"ק לעוף ולבהמה מה עוף ובהמה מיוחדין לאיסורא טומאה חמורה וטומאה קלה כגון בטהורין לאפוקי דגים וחגבים דאין במינם שום טומאה חמורה כו' וכן צריך לומר דקאמר מה בהמה ועוף כו' ויש בהן איסור ומפרש לקמן (דף כח:) איסור קמי שחיטה והיתר לאחר שחיטה ל"ל עוף טמא ובהמה טמאה שאין להן היתר לאחר שחיטה מנא ליה אלא שמע מינה הכי קאמר נמין בהמה ועוף איכא איסור והיתר ואפי' למ"ד אין שחיטה לעוף מן התורה נחירה מיהא בעי איכא איסור והיתר ומכל מקום עוכל לפרש איסור והיתר קודם מיתה איסור מן המי משום בשר מן המי ולאחר מיתה איכא היתר משום מי אבל גבי טומאה חמורה ל"ל כדפרישנו ובגמרא דקאמר לו מה בהמה שחיטה גאם על בנים אף עוף שחיטה כו' הי"ל מצי למימר לו מה בהמה שטומאה טומאה חמורה אף עוף כו' לאפוקי דס עוף טמא שחיטה טומאה חמורה הי"ל הוה מצי לפרש אף עוף שחיטה גאם על הבנים כגון מזומן אבל שחיטה מזומן לא: **דם** עיקור. איכא דמפרש דס עיקור שנעקרו סימנין ממקום חיכורן אבל קשה כיון שחיטה מתה על ידי כן והלכה למשה מסיני שיהא פסולה אבל טרפה אינה אם כן דמה אינו בכרת שאין הנשמה יוצאה כה לכן צריך לומר דס משחיטה סיתה לאחר עיקור: **דם** הקזה שהנשמה יוצאה בו. והוא הדין דבדס שחיטה ונחירה ועיקור בעינן שהנשמה יוצאה בו אלא לא אילטריך למימר רק גבי דס הקזה שאין רגילות שיקח דס לנהמתו עד שיבא להם דס הנפש: **דם** ביצים. פירש בקונטרס ביצת תרנגולת לשון אחר כיצי זכר וקשיא דבגמרא קאמר אוציא דס ביצים שאין מין בשר: **דם** דגים אין חייבין עליו. משמע הא לאיסורא איכא וקשיא דבגמרא קאמר אחר כ דס דגים שכיסנו אסור ומותיב ליה מברייתא ומאמר ליסריעה ממתניתין ויש לומר אין הכי נמי הוה מצי למימר וליטעמיך מיקשי ליה מממתניתין: **שיש** בהן טומאה חמורה וטומאה קלה ויש בהן איסור והיתר והן מין בשר. וקשיא לרבינו גרוש למה צריך לכל הני לדדין דכתב מיוייהו שני לאוציא (יט) דס מהלכי שתים שאין בהן טומאה קלה וכן בגד של היתר ואיסור שני:

תוניא

להקדיש איכא כיוייהו. שנתכוון להליך תחלה ואחר כך לכבות והליך וכבה בתחייה אחת תנא קמא לאוקדים ומאוחר איכלך לתרתי ליכא לאוייהי דשמא כבה תחילה ולמסקנא נולא כלום נמי לא דנהי דאקדימוי לא אקדמיה לאחורי נמי לא אחר איכלך מחייב מדא (יז) וכרבי אליעזר לא חיים לאוקדים ולמאוחר איכלך מחייב תרתי: **רב אמר שנתכוון לכבות.** ולא לבעיר אלא היה יודע שסוף מתחוות להבעיר: **שאינה צריכה לגופה.** כגון זה שאינו צריך להבעיר אלא להתחמם בתחמיתן ומכל מקום יודע היה שיתבערו ועל מנת כן עשה וה"ל מתכוין מיהו מלאכה שאינה צריכה לגופה הויא הן הבערה:

הדרן עלך ספק אכל חלב

אכל דם שחיטה (ג) **בבהמה.** בין בבהמה בין בחיה בין בעופות: **בין דם נחירה ובין דם עיקור.** שעקר סימניהם: **ובין דם הקזה** (ד) **שבנשמה יוצאה בו חייבין עליו.** כתב דדם הנפש הן. ובגמ' (ה)מפרש לחיבו דס היקזו שהנפש יוצאה בו: **דם ביצים.** ביצי חול ושור. לשון אחר דס ביצים המוחות שנתאבדו מתמת חמימות שיסבה עליהן התרנגולת: **אין חייבין עליהן.** כתב (ו) שאין כתב אלא בדם הנפש דכתיב (ויקרא יז) כי נפש כל בשר דמו היא כל אוכליו יכרת: **גמ' עומאה קלה.** טומאת אוכלין בכביצה: **עומאה חמורה.** כשהיא נגלה מטמאה במשא. ויש בהן איסור קודש שחיטה והיתר לאחר שחיטה:

(ח) [שבת ע. ופ"ג.] (ט) [שבת מח: ופ"ג.] (י) [בכורות מח: ובפאר כל המקומות לשיטת מהרר"ן.] (יא) [בכורות שם ובפאר כל המקומות לשיטת מהרר"ן.] (יב) [בכורות קב.] (יג) [ותוספתא דבכורות פ"ב ה"ח.] (יד) [בכורות שם.] (טו) [שם קב: ופ"ג.] (טז) [שם קב: ופ"ג.] (יז) [בכורות שם.] (יח) [שם קב: ופ"ג.] (יט) [בתוספות שיטת רש"י דנים ודם חבגים הן מוכרים ומוכנים.] (כ) [פסחים סה. ובחולין לב.] (כא) [ובלקוטי מר: לעיל ז. ותוספתא פ"ב ה"ח.] (כב) [לקמן כב.] (כג) [ר"ל בגדולים.] (כד) [ר"ל ומשאיר.] (כה) [ר"ב ר"ש שבת קכא: ד"ה דלמא ולכ"ה בתוס' יומא לד: ד"ה הנ"מ תוס' בכורות מ: ד"ה הנ"מ תוס' שבת מח: ר"ל מלאכתו.] (כו) [ר"ל דדבר.]

(ט) בסשנה דדם עיקר ודם הקזה שהנפש יוצאה ומי דם בילים דם דגים: (כ) גם' רש סבן לאיסור רישי בהן היתר יהן דמן כשר אף כל שיש בהן טומאה קלה ושומאה חמורה ריש בהן איסור ריש בהן היתר והן מין בשר אוציא דם מהלכי שתים שאין בהן טומאה קלה לוגלא דם בילים: (ג) ר"ש ר"ה אכל דם שחיטה מין ב"ל ותיבת בבהמה נמחק: (ד) ר"ה ומן דם ההקה שתנשש יוצאה:

רבינו גרשום

ראמר כר' חנינא ור' אלעזר בסתכרין לכבות את העליונות דהייגו לעזיר נפש. אמר ר' יוסיה עד כאן עד שתיגנו ר' יוחנן דבנפש שנו לא נתבלה טעמא של הלכה זו מים מיחייב ר' אלעזר שהים: אביי כר אבין ור' חנינא דאמרי תרוייהו כגון שנתכתין לכבות ולהבעיר. חייב שהים ת"ק דלא מחייב אלא חדא סבר לה כר' יוסי דאמר הבערה ללאו יצאת ולא לחטאה: ור' אליעזר סבר לה כר' נתן דאמר לחלק יצאת. וחייב עליה חטאת. ואיש דאמרי ע"כ לא נתבלה טעמא של הלכה זו עד שפירשוה אביי כר אבין ורב חנינא בר אבין: רבא אמר להקדים איכא בינייהו. בין ר' שמעון לר' אליעזר בר' צדוק כגון שנתכתין לחקדים לכבות הלה ולכבה והבעיר בבת אחת ר' שמעון בן אלעזר סבר כיון דלא איתעבידא מחשבתיה דלא כיבה תחלה פטור מן הכיבה וחייב על הבערה ור' אליעזר בר' צדוק סבר דחייב שהים דנחי נמי דכיבה אקדומי לא מקדים אחורי נמי לא מאחר: כגון שנתכתין לכבות ולכבה והבעיר בהאליתן. ת"ק סבר לה כר' שמעון דאמר דבר שאין מתכוין פטור. כדתנן ר' שמעון אומר נזיר אדם מכוה וכו': ור' אלעזר סבר לה כר' יהודה דאמר דבר שאין מתכוין אסור. כדקאמר גבי בכור אפילו מת אין מקדיש לו אם הדם משיש דקסבר אפילו דבר שאין מתכוין אסור: הא דתניא חייב קסבר מלאכה שאינה צריכה לגופה חייב עליה. שדיהו של נחלים אינו אלא לעלות בשר רוח אע"פ שתתאר לצורך הימנה ולא לצורך עליה דרובערו חייב ואידך הנא סבר מלאכה שאינה צריכה לגופה פטור עליה ועוד שנעשנה הובערו: שליק שריתך

(ט) בסשנה דדם עיקר ודם הקזה שהנפש יוצאה ומי דם בילים דם דגים: (כ) גם' רש סבן לאיסור רישי בהן היתר יהן דמן כשר אף כל שיש בהן טומאה קלה ושומאה חמורה ריש בהן איסור ריש בהן היתר והן מין בשר אוציא דם מהלכי שתים שאין בהן טומאה קלה לוגלא דם בילים: (ג) ר"ש ר"ה אכל דם שחיטה מין ב"ל ותיבת בבהמה נמחק: (ד) ר"ה ומן דם ההקה שתנשש יוצאה:

הגהות הב"ח

(ה) בסשנה דדם עיקר ודם הקזה שהנפש יוצאה ומי דם בילים דם דגים: (ב) גם' רש סבן לאיסור רישי בהן היתר יהן דמן כשר אף כל שיש בהן טומאה קלה ושומאה חמורה ריש בהן איסור ריש בהן היתר והן מין בשר אוציא דם מהלכי שתים שאין בהן טומאה קלה לוגלא דם בילים: (ג) ר"ש ר"ה אכל דם שחיטה מין ב"ל ותיבת בבהמה נמחק: (ד) ר"ה ומן דם ההקה שתנשש יוצאה:

תורה אור השלם

1. וכל דם לא תאכלו בכל מושבותיכם לעוף ולבהמה:
ויקרא ז כו

מוסף רש"י

הבערה ללאו יצאת. שיהא כמלו לא תעשה כל מלאכה, חד הוכלתה מכללו ופרט הב לפי לפנמה ליתר לן שיהא בשיעת ר"ש כשאר מלאכות אלא מלאו אם למדו (פסחים ה: וכש"ל שבת ע ויבמות ו: ומנחות) דה. ושם סב.), לחלק יצאת. שלא תאמר הטעם מרבעה לפי תחנה מדת מלאכה כשהוא בשבת אינו חייב אלא אחת, הכל חד לפי חיבת כולנו אחד כולנו אחד. לפיכך פרט בה בסי עצמה לחקים אלה, מה הים מיוחדים וחייבין עליה לבפנה (פסחים ה: ובעיין מנחות כה. סב.) אלא תאמר אינו חייב אחת אלא אחת שבת בכל מלאכות, לכך יצאת הבערה מן הכלל לחלק, מה הבערה מיוחדת שהיא לפי מלאכה אינו חייב אלא אחת אף כל מלאכה ומלאכה ומלאכה ר"ל. מלאכה שאינה צריכה לגופה. כל מלאכה שאינה צריכה לגופה לחלקה מאלו הוי מלאכה שאינה צריכה לגופה, דבתנאי לא בשם לו ולא היה צריך לה. אלכך לפי מלאכה מחמשה היה בריש

תדרין עלך ספק אכל חלב

שיטה מקובצת

(א) סמוך הא דתניא: (ב) על תיבת אכל נרשם עליו קו לחווירות כי הוא יתר: (ג) דם עיקר. אין לפרש שעקר הסימנים ממקום חיכורן ראינה מחה בעיקר זה וכדפרש"י בחולין דהלכה לפשוה פסיני הוא ראין שחיטה מעלת בסימנים עקורים אבל טריפה לא הוי וא"כ לא הוי דם שהנשמה יוצאת כו ואין חייבין עליו אלא מידי בשחט בסימנין עקורים. הרא"ש ז"ל: (ד) דם הטחול דרם הלב. נקטיה הכא לפי שיש בהם רוב דם והנפש תלוי בו אע"פ אין חייבין עליו דדם האברים הוא. הרא"ש: (ה) דם ביצים הייני ביצי זכר דיש בהם ריבוי דם כדאמרי' בפ' גיד הנשה. הרא"ש ז"ל: דם חבגים. עי' ר"נ בתוספות פ' אע"פ חוס' בכורות (דף פב ע"ב) הרשב"א פי' מ"ז: (ו) ביצים דם שרצים. גליון כן כתוב בפ"י וכן גריס הרמב"ם: (ז) שיש בהן טומאה כלה וחמורה. וא"ת בעוף טמא מאי טומאה חמורה אית בה והרי אין נבלת עוף טמא מטמא בגדים ר"ל רצד עוף אית בה טומאה חמורה כגון נבלת עוף טהור וכן נמי צ"ל בהאי דקאמר ריש בה איסור והיתר דהייגו קדים שחיטה ולאחר שחיטה ונבי בהמה טמאה מאי היתר יש בה לאחר שחיטה אלא שיש צד בהמה קתני ובהמה טהורה אית בה איסור והיתר מיהו קשה דאמר בסמוך אי מה בהמה דאינה כאם על הבנים אף עוף כו' מאי פרך הא איכא צד עוף דאינה כאם על הבנים דצריך לומר לפי מה דמקשה בסוף דוקא קתני ולא צד דהיה דהוי מצי למימרך לפי מה שהוא סובר דדוקא קתני דמה בהמה דיש בה טומאה קלה ושומאה חמורה אף עוף כו' לאפוקי עוף טמא דאין בה

(ח) [שבת ע. ופ"ג.] (ט) [שבת מח: ופ"ג.] (י) [בכורות מח: ובפאר כל המקומות לשיטת מהרר"ן.] (יא) [בכורות שם ובפאר כל המקומות לשיטת מהרר"ן.] (יב) [בכורות קב.] (יג) [ותוספתא דבכורות פ"ב ה"ח.] (יד) [בכורות שם.] (טו) [שם קב: ופ"ג.] (טז) [שם קב: ופ"ג.] (יז) [בכורות שם.] (יח) [שם קב: ופ"ג.] (יט) [בתוספות שיטת רש"י דנים ודם חבגים הן מוכרים ומוכנים.] (כ) [פסחים סה. ובחולין לב.] (כא) [ובלקוטי מר: לעיל ז. ותוספתא פ"ב ה"ח.] (כב) [לקמן כב.] (כג) [ר"ל בגדולים.] (כד) [ר"ל ומשאיר.] (כה) [ר"ב ר"ש שבת קכא: ד"ה דלמא ולכ"ה בתוס' יומא לד: ד"ה הנ"מ תוס' בכורות מ: ד"ה הנ"מ תוס' שבת מח: ר"ל מלאכתו.] (כו) [ר"ל דדבר.]

(ט) בסשנה דדם עיקר ודם הקזה שהנפש יוצאה ומי דם בילים דם דגים: (כ) גם' רש סבן לאיסור רישי בהן היתר יהן דמן כשר אף כל שיש בהן טומאה קלה ושומאה חמורה ריש בהן איסור ריש בהן היתר והן מין בשר אוציא דם מהלכי שתים שאין בהן טומאה קלה לוגלא דם בילים: (ג) ר"ש ר"ה אכל דם שחיטה מין ב"ל ותיבת בבהמה נמחק: (ד) ר"ה ומן דם ההקה שתנשש יוצאה:

תוספות הש"ס

(ח) [שבת ע. ופ"ג.] (ט) [שבת מח: ופ"ג.] (י) [בכורות מח: ובפאר כל המקומות לשיטת מהרר"ן.] (יא) [בכורות שם ובפאר כל המקומות לשיטת מהרר"ן.] (יב) [בכורות קב.] (יג) [ותוספתא דבכורות פ"ב ה"ח.] (יד) [בכורות שם.] (טו) [שם קב: ופ"ג.] (טז) [שם קב: ופ"ג.] (יז) [בכורות שם.] (יח) [שם קב: ופ"ג.] (יט) [בתוספות שיטת רש"י דנים ודם חבגים הן מוכרים ומוכנים.] (כ) [פסחים סה. ובחולין לב.] (כא) [ובלקוטי מר: לעיל ז. ותוספתא פ"ב ה"ח.] (כב) [לקמן כב.] (כג) [ר"ל בגדולים.] (כד) [ר"ל ומשאיר.] (כה) [ר"ב ר"ש שבת קכא: ד"ה דלמא ולכ"ה בתוס' יומא לד: ד"ה הנ"מ תוס' בכורות מ: ד"ה הנ"מ תוס' שבת מח: ר"ל מלאכתו.] (כו) [ר"ל דדבר.]

(ט) בסשנה דדם עיקר ודם הקזה שהנפש יוצאה ומי דם בילים דם דגים: (כ) גם' רש סבן לאיסור רישי בהן היתר יהן דמן כשר אף כל שיש בהן טומאה קלה ושומאה חמורה ריש בהן איסור ריש בהן היתר והן מין בשר אוציא דם מהלכי שתים שאין בהן טומאה קלה לוגלא דם בילים: (ג) ר"ש ר"ה אכל דם שחיטה מין ב"ל ותיבת בבהמה נמחק: (ד) ר"ה ומן דם ההקה שתנשש יוצאה:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com